

T a đua nhau hát mừng vì nay Cha thương ta mà
 năng đến chẳng rời, Người ở liên trong lòng ta đây trong
 khi đang khát khao, Chúa đủ lòng thương ta, nay
 đến ở cùng vuốt ta nhiều lúc ở đời, Cho phi ơn thương
 của người không ngơi lúc nào.

Thế gian ngày nay phải giao tranh, lắm khi cực thay,
 Hằng ngày phải mưu mánh Quỷ ma khuấy luôn chống trả
 nhiều thay, Hằng ngày phải kêu khẩn, để xin sức thêm
 lành khỏi khi này.

2. Con nay suy biết mình, thật không trông công riêng mình
 năng rước Chúa mình. Rầy ở nơi dương trần con năng
 kêu van xin Chúa thương Xuống ngự lòng con liên,
 mà giúp đỡ được sức theo đảng chính của mình. Cho
 khỏi sa cơ quỷ bày đồ dành tỏ tường. Thế gian.

3. Đây con tin kính người, hằng thương con, Cha ban mình
 trong bánh nhỏ này Dù chẳng trông xem Người, song con
 tin thật đang ở đây. Chính thật Người ngự đây, mà
 xuống có lành giúp cho mình chống trả rầy, Cho khỏi
 phải lo sức mình yếu hèn lúc này. Thế gian.

4. Nên ta phải mến Người, hằng yêu thương ta hơn mình
 cực thánh của Người, Người chỉ yêu thương nhiều, mà
 chẳng trọng mong ơn ích chi. Thế thì phải trả ơn,
 cho hết tâm tình báo ơn Người lúc ở đời, Ta trả ơn
 thương của Người tỏ tình vuốt mình. Thế gian. 5. Nay

ta xin Đức Bà, hằng kêu xin Con riêng Người thương
 xót giúp rầy, Bàu cử liên nơi Người, xin ơn cho ta năng
 mến luôn, Chắc Người nay thương ta, mà đốt lửa
 hằng cháy cho lòng mến tỏ bày. Cho phi ơn thương
 của Người muôn đời khó lường. Thế gian.